

det og ogsaa givet dem Eneret i et passende Aaremaal, som vi allerede have gjort det med det bestaaende Dokanlæg. Men det har ikke været muligt at opnaa noget saadant.

Det er i Virkeligheden et storstilet Tilbud, som Koncessionssøgerne her have gjort, og det er ganske ejendommeligt overfor den Skepsis, der fra enkelte Sider er kommen frem herhjemme, at se den varme Begejstring, hvormed Tilbudet er blevet modtaget af de Myndigheder, der staa Forholdene nærmest og virkelig ere i Stand til at bedømme, hvad dette Tilbud indeholder, og hvilket Opsving det vil give Handels- og Skibsfartsvirksomheden paa St. Thomas. St. Thomas' Havneraad og St. Thomas' Kolonialraad have enstemmigt og under stor Begejstring vedtaget at godkende dette Tilbud og givet deres Tilslutning til det Lovforslag, i hvilket det er udtrykt. Der har man ikke kunnet være blind for, at det ikke er bestaaende Værdier, man giver bort til et privat Selskab, men at det er et privat Selskab, der gør en betydelig og risikabel Indsats for at skabe nye Værdier, som det saa ogsaa maa have Ret til uforstyrret at udnytte i en vis Tid.

Hvad bringe Koncessionssøgerne? De bringe en Kapitalindsats, som jeg vil anslaa til ca. 9 Mill. Kr., idet Udgiften til den Del af Havneanlægget, som de i Forbindelse med Dokanlægget skulle have fuldført, inden Koncessionen kan træde i Kraft, omtrent vil blive det Beløb. Endvidere, som jeg nævnte, en Ydelse til St. Thomas' Kolonialkasse paa 100,000 Frcs. aarlig enten som en Del af Bolværksafgiften eller ved at supplere Beløbet af denne op til den angivne Sum. — Hvad faa de? Eneretten i det angivne Antal Aar. Men denne Eneret er jo en nødvendig Betingelse for at fremskaffe den Kapital, som de skulle have, og som vi maa indrømme, at de ikke kunne faa alene herhjemme fra. Vi vide jo, at det bliver nødvendigt at søge at faa en Del fremmed Kapital til at deltage i Foretagendet, og det mindste, som man kan give denne fremmede Kapital, er dog i Virkeligheden nogen Sikkerhed for, hvis Foretagendet lykkes, og, hvis det viser sig i nogen Grad at svare til Forventningerne, da ogsaa at kunne høste sin Del af Frugten af den Indsats, der er gjort. Jeg tror i hvert Fald ikke, at det gaar an yderligere at forringe den Stilling, som man er gaaet ind paa at yde Koncessionssøgerne, hvis man ikke i meget høj Grad skal svække Udsigten til at

drage den Kapital til Foretagendet, som vil være nødvendig, for at det kan faa den Udvikling, som vi alle ønske. Det maa nemlig ikke glemmes, at det ikke her drejer sig blot om de ca. 18 Mill. Kr., som selve Havneanlægget er anslaaet til at ville koste, men at de yderligere Anlæg, som ere knyttede til Havneanlægget, naar man skal have den fulde Udnyttelse deraf, ville beløbe sig til Summer, der meget betydeligt overstige dette Beløb. Koncessionssøgerne have jo Ret i deres Grundbetragtning, som er den, at vort Lands økonomiske Stilling, dets Betalingsbalance maa forbedres ved, at vi sikre os en større Part end hidtil i Verdenshandelens og Skibsfartens Muligheder. Det er den Vej, vi maa gaa, og det er den Vej, som Koncessionssøgerne have betraadt paa saa dristig og storstilet en Maade.

Vil Foretagendet nu lykkes? Ja, derom er det ikke muligt at vide noget bestemt. Jeg er sikker paa, at der ligger ikke blot en varm Nationalfølelse og en betydelig Almensans i dette Tilbud, men der ligger ogsaa bag det en sund forretningsmæssig Beregning. Hvis dette ikke var Tilfældet, saa vilde det hele ikke have den Betydning, som jeg er sikker paa, at det har og vil faa. Men dette, at der selvfølgelig ligger en sund forretningsmæssig Plan og en ædruelig Beregning bag ved Tilbudet, udelukker jo paa ingen Maade, at der samtidig er en meget betydelig Risiko, og jeg har personlig den bestemte Mening, at hvis det kun drejede sig om en Kapitalanbringelse, om at aabne sig en Adgang til Gevinst, saa vilde de Mænd, der her er Tale om, med de Muligheder, hvorover de raade, og de Virksomheder, hvori de allerede sidde, meget let kunne finde en Anvendelse for deres Kapital og deres Energi, som vilde være betydelig mere gevinstbringende og sikrere gevinstbringende end denne. Men naar de have valgt at betræde denne Vej, naar de have valgt at komme med et Tilbud som dette, maa og skal det ikke underkendes, at det er af nationale Hensyn, det er Følelsen af Opgavens store nationale Betydning, som for dem har været bestemmende. Vi maa da ogsaa forstaa, at Sagen maa fremmes i den samme Aand, i hvilken Tilbudet er fremsat. Vi maa forstaa, at en af Betingelserne for, at Sagen kan vinde Fremgang og bringe de Resultater, den skal bringe, er, at der herhjemme er en almindelig Forstaaelse af dens nationale Betydning og af Storheden og Værdien af det Tilbud, der her gøres vort